

kunne anvendes på visse ægteskabslignende forhold". Udvalget må antages at inddrage spørgsmålet om forældremyndighed til børn, hvis forældre lever eller har levet sammen i et ægteskabslignende forhold, i sine overvejelser. Den endelige afklaring af faderens retsstilling i forhold til et barn uden for ægteskab må afvente disse overvejelser. Justitsministeriet har imidlertid fundet det rigtigst allerede nu i forbindelse med den foreslåede ændring af adoptionsloven og i overensstemmelse med de tanker, der lå bag gennemførelsen af myndighedslovens § 27, stk. 2, at styrke faderens retsstilling i forhold til et barn uden for ægteskab i tilfælde, hvor moderen tager skridt til bortadoption og dermed har tilkendegivet, at hun ikke selv ønsker at have barnet hos sig. Den foreslåede bestemmelse i stk. 2 tjener dette formål.

Der er i almindelighed næppe noget ønske fra faderen til et barn uden for ægteskab om at overtage forældremyndigheden, når moderen ønsker at bortadoptere barnet. Det må imidlertid erkendes, at det undertiden kan føles mindre rimeligt, at myndighederne er afskåret fra at imødekomme et ønske fra en fader til et barn uden for ægteskab om at påtage sig forældremyndigheden over barnet, hvis moderen har taget skridt til bortadoption. Dette er navnlig tilfældet, når forældrene i en længere periode har levet sammen i et ægteskabslignende forhold, eller undtagelsesvis når der på anden måde har været nær eller hyppig kontakt mellem faderen og barnet. Betingelserne for, at der kan ske overførelse af forældremyndigheden til faderen, er derfor udformet på samme måde, som det er sket i myndighedslovens § 27, stk. 2. Derved undgås det også at foregribe ægteskabsudvalgets arbejde.

Et stort antal adoptioner sker som stedbørnsadoptioner, idet moderens ægtefælle ønsker at få en nærmere tilknytning til det barn, der opvokser i hjemmet. I sådanne tilfælde har faderen efter den foreslåede bestemmelse ingen mulighed for at få overført forældremyndigheden.

I øvrigt må hjemmel til at tillægge faderen til et barn uden for ægteskab forældremyndigheden i adoptionstilfælde forventes administreret med forsigtighed.

Det kan således nævnes, at i de tilfælde, hvor det er barnets morforældre, der ønsker at adoptere barnet, kan barnet have en nærmere tilknytning til adoptanterne end til faderen, og en overførelse af forældremyndigheden til faderen vil i sådanne

tilfælde ofte ikke være foreneligt med barnets tarv. Hvis barnet i længere tid har været i pleje hos de vordende adoptivforældre, vil dette også kunne tale imod en overførelse af forældremyndigheden til faderen.

Efter den foreslåede bestemmelses ordlyd er det en betingelse for at imødekomme faderens begæring om overførelse af forældremyndigheden, at moderen har givet samtykke til bortadoption, og samtykket må være afgivet efter reglerne i adoptionslovsforslagets § 8. Den omstændighed, at moderen har rettet henvendelse til myndighederne om adoptionsspørgsmålet, vil således ikke være tilstrækkelig. Hvis moderen tilbagekalder adoptions-samtykket, fordi hun får at vide, at faderen har fremsat anmodning om overførelse af forældremyndigheden, er betingelsen efter § 28 ikke opfyldt. Overøvrigheden vil imidlertid i medfør af adoptionslovsforslagets § 9 kunne se bort fra tilbagekaldelsen, såfremt den under særlig hensyntagen til barnets tarv ikke er rimeligt begrundet, og der vil herefter være hjemmel til at overføre forældremyndigheden til faderen efter § 28.

Ifølge adoptionslovsforslagets § 13 skal der som nævnt fra forældre, der ikke har forældremyndigheden over barnet, som hovedregel indhentes en erklæring om adoptionen.

Samtidig med, at en fader til et barn uden for ægteskab bliver anmodet om at afgive en sådan erklæring, må han gøres bekendt med sin retsstilling efter myndighedslovens § 28. Justitsministeriet vil i de administrative forskrifter, der skal udstedes om adoptionsloven, instruere myndighederne herom. Moderen vil få den fornødne vejledning i forbindelse med afgivelse af adoptionssamtykket, jfr. adoptionslovsforslagets § 8, stk. 3. I tilfælde, hvor myndighedslovens § 28 kan tænkes anvendt, må overøvrigheden være særlig forsigtig med at undlade at indhente erklæring fra barnets fader.

Til § 3.

Myndighedsloven gælder for Færøerne og er sat i kraft i Vestgrønland ved kongelig anordning nr. 63 af 6. marts 1959 og i Nord- og Østgrønland ved kongelig anordning nr. 57 af 15. februar 1971. Den ovenfor omtalte ændring af myndighedslovens § 27 er dog ikke sat i kraft for Færøerne og Grønland, hvilket forventes at ske i forbindelse med ikraftsættelsen af lov nr. 256 af 4. juni 1969 om ægteskabs indgåelse og opløsning.